(238) "कूङ् शब्दे" (VI-तुदादिः-1401. अक.सेट्. आत्म.)

कुटादिः । [अ]

'अव्यक्तशब्दे कवते, कुवते त्वार्तशब्दने । कौतीति शब्दमात्रे स्यात्–'
(श्लो-23) इति देवः ।

कावकः-विका,	कावकः विका,	[1]चूकूषकः-षिका,	चोकूयकः-यिका ;
[2]कुविता-त्री,	कावयिता-त्री,	चुकूषिता-त्री,	चोकूयिता-त्री ;
—	कावयन्-न्ती,	कावयिष्यन्-न्ती-ती ;	—
[3]कुवमानः,[A]	कावयमानः,	चुकूषमाणः,	चोकूयमानः ;
कुविष्यमाणः,	कावयिष्यमाणः,	चुकूषिष्यमाणः,	[4]चुकावयिषिष्यमाणः, चोकूयिष्यमाणः ;
[5]कूः-कुवौ-कुवः ;	—	—	—
[A]आकूतम्-[6]कूतम्-तः,	कावितम्,	चुकूषितः,	चुकावयिषितः, चोकूयितः-तवान् ;
कुवः, [7]कुवनः,	कावः,	चुकूषुः,	चुकावयिषुः, चोकुवः ;
कुवितव्यम्,	कावयितव्यम्,	चुकूषितव्यम्,	चोकूयितव्यम् ;
कुवनीयम्,	कावनीयम्,	चुकूषणीयम्,	चोकूयनीयम् ;
[8]कूयम्, [9]अवश्यकाव्यम्,	काव्यम्,	चुकूष्यम्,	चोकूय्यम् ;
ईषत्कुवः दुष्कुवः-सुकुवः ;		—	—

[अ] 'कुङ् शब्दे' (199) इति धातोः कैयटहरदत्तादिमतानुसारेण पाठभेदोऽयम् ।

1. 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वम् । 'सनि ग्रहगुहोश्च' (7-2-12) इति इण्निषेधः ।
2. 'गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित्' (1-2-1) इति ङित्त्वाद्गुणाभावः । 'अचि श्नु—' (6-4-77) इत्युवङ् ।
3. 'तुदादिभ्यः शः' (3-1-77) इति शः । शस्य ङित्त्वादङ्गस्योवङ् ।
4. णिच्यच आदेशो न स्यात् द्वित्वे कर्तव्ये—'पुयण्जि–' इति ज्ञापकात् ; तस्मादभ्यासे उकारश्रवणम् ।
5. प्रथमैकवचने सुप्रत्ययस्य रुत्वे विसर्गः ।
6. 'श्र्युकः किति' (7-2-11) इतीण्निषेधः । एवं क्त्वायामपि । क्तिन्यप्येवमेव ।
7. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच् ।
8. कुटादित्वप्रयुक्तङिद्भावाद्गुणो न ।
9. 'ओरावश्यके' (3-1-125) इति ण्यत् ।

A. 'नृत्या किं भयधूतविद्रुतगुवल्लोकं तदा तद्ध्रुव-
त्कोदण्डं कुवमानमैक्षि दलितं भोजेश्वराकूतवत् ॥' धा. का. 2-82.